

SAMMENDRAG AV BORGARTING LAGMANNSRETTS DOM AV 18. MAI 2006

Saken gjelder As erstatningskrav mot Gjensidige Forsikring og Statens Pensjonskasse basert på henholdsvis bilansvarsloven og en samordning mellom yrkesskadeforsikringsloven og Hovedtariffavtalen i staten etter en trafikkulykke A uforskyldt ble utsatt for under utøvelse av sitt arbeid som landpostbud den 11. desember 1995. A var ved ulykken fører av egen bil, en Nissan Sunny 1986 modell, da han på relativt rett strekning i 80-sone kjørte inn i en Mazda 323, som plutselig svingte ut foran ham fra en busslomme.

Etter ulykken ble det i samarbeid med Gjensidige innhentet spesialisterklæringer fra nevrolog og ortoped. Disse konkluderte med at A som følge av ulykken var blitt påført varige skader i nakke og skulder. Gjensidige aksepterte at spesialisterklæringene kunne legges til grunn for erstatningsoppgjøret under bilansvaret, og utbetalte ménerstatning til A basert på en varig medisinsk invaliditet på 27 %. Etter dette anså selskapet bilansvarssaken som endelig oppgjort, fordi A, etter Gjensidiges syn, ikke hadde lidt eller kom til å lide noe økonomisk tap utover det selskapet frem til da allerede hadde dekket. I den forbindelse oppfordret Gjensidige A til å fremsette sitt varslede erstatningskrav mot Statens Pensjonskasse.

Statens Pensjonskasse aksepterte imidlertid ikke å legge ovennevnte spesialisterklæringer til grunn for erstatningsoppgjøret under yrkesskadeforsikringsloven/Hovedtariffavtalen i staten.

På denne bakgrunn tok A ut stevning for Oslo tingrett mot Gjensidige og Statens Pensjonskasse den 27. juni 2003.

Saken ble behandlet av Oslo tingrett medio november 2004. Dom ble avsagt 28. desember samme år. A tapte saken i tingretten fordi retten ikke fant det sannsynliggjort at A hadde hatt tilstrekkelige "brosymptomer", det vil si vedvarende nakkeplager fra akutfasen og frem til den kroniske senfase ca ett år eller mer etter ulykken, som kunne underbygge årsakssammenhengen mellom ulykken og As nakkeskade. Retten la i den forbindelse avgjørende vekt på at det i en periode på 10 måneder etter ulykken ikke forelå skriftlig dokumentasjon på at A overfor sin primærlege uttalte seg om nakketraumat. Tingretten fant det heller ikke tilstrekkelig godtgjort at Gjensidige før stevning med bindende virkning hadde akseptert at det forelå en påregnelig årsakssammenheng mellom ulykken og As nakkeskade.

A påanket dommen til Borgarting lagmannsrett. Ankeforhandling ble avholdt i slutten av april 2006. Lagmannsretten kom til et annet resultat enn tingretten, og utmålte en erstatning til A på samlet kr 2.080.335,- etter en samordning mellom bilansvarsloven og yrkesskadeforsikringsloven.

Etter en helhetlig vurdering av den samlede bevisførsel fant lagmannsretten det sannsynliggjort at A hadde sammenhengende symptomer i form av stivhet og smerter i nakke og smerteutstråling i armen og i finger i hele perioden fra ulykken skjedde og frem til senfasen i oktober 1996 og senere. Lagmannsretten la i den

forbindelse først og fremst vekt på As egen forklaring, idet retten fant at han under ankeforhandlingen fremsto med stor troverdighet. Videre la retten bl. annet vekt på vitneforklaringer fra en av As kollegaer i Posten, As ektefelle og andre medlemmer av As familie. Lagmannretten fant ikke å kunne støtte sin bevisvurdering vedrørende brosymptomer på primærlegens journalnotater. Det ble funnet godtgjort at både A og hans ektefelle var misfornøyd med primærlegen som de mente ikke tok As plager tilstrekkelig alvorlig. Lagmannsretten la videre til grunn at As primærlege generelt var skeptisk til å anerkjenne symptomer etter nakkeslengulykker som skaderelaterte. Hans syn var at symptomene ofte hadde psykiske årsaker. Mangel på tidsnære dokumentbevis for brosymptomer ble ansett oppveid av den øvrige bevisførsel.

Når det for øvrig gjelder den konkrete erstatningsutmålingen, utmålte lagmannsretten bl. annet erstatning for As tapte evne til å arbeide i hjemmet på samlet kr 470.000,-, fordelt med kr 230.000,- for lidt hjemmearbeidstap inklusive forsinkelsesrenter og kr 240.000,- for fremtidig hjemmearbeidstap.